

MĚSTO SVITAVY

Tisková zpráva

Návrat svitavského betléma

Stálá expozice: Labyrint svitavských příběhů

Komenského vrcholné dílo Labyrint světa a ráj srdce a jeho spis Škola hrou se staly inspirací k libretu nové stálé expozice svitavského muzea s trochu tajemným názvem Labyrint svitavských příběhů.

Na první adventní neděli, tedy **2. prosince v 15 hodin 2012** se veřejnosti poprvé otevře nově zrekonstruovaný prostor muzea, v němž se kdysi nacházel výstavní sál, pak dětské oddělení knihovny a nakonec depozitář Ottendorferovy knihovny. Právě zde byl v 50. letech vystaven Svitavský betlém... *Labyrint* sice začíná na vstupní chodbě, ale teprve v hlavním sále se rozehrají etudy osmera příběhů kumštýřů v historických kulisách města.

Libreto historické expozice se v nejasných obrysech zrodilo roku 2009. Zůstávalo otázkou, co vystavit, kde to vystavit a do čeho to vystavit... V roce 2011 byla jasnější odpověď na první dvě otázky, chyběla odpověď na otázku třetí (a podstatnou). Za pomoci grantů Pardubického kraje, Ministerstva kultury ČR a z rozpočtu města se podařilo shromáždit dostatek financí na přípravy místnosti – od osvětlení po podlahu. Na celé realizaci se posílely dvě desítky místních i „jinoměstských“ firem. Během dvou měsíců se vyměnila okna, kde si památkáři řekli své, změnil se způsob vytápění, elektrická infrastruktura, osvětlení, zabezpečení, průchozí sítě, zrestauroval se nosný pilíř místnosti, provedla výmalba, opravila se podlaha, dořešily se otvorové prvky, parapety, chodba...

Labyrint svitavských příběhů je svědectvím osudů konkrétních lidí: zakladatelů, obránců, stavitelů, učitelů, duchovních, malířů, sochařů, řezbářů, varhanářů a pochopitelně betlemářů. Co povolání, to historický příběh s jednoduchými texty, grafikami, fotografiemi, ale hlavně s originály soch, obrazů, řezeb, plastik, částí nábytku a reliéfů.

aneb Příběh svitavského betléma...

Na čtyři stovky figur a sto osmdesát staveb. Vlastně několik betlémů z let 1826–1942, práce generací svitavských řezbářů. Autory je několik desítek svitavských řezbářů, betlemářů i malířů. Betlém sám ušel spletitou nelehkou cestu. Od roku 1947 do počátku šedesátých let 20. století byl, ještě coby pohyblivý, vystaven v městském muzeu, aby v průběhu dalších deseti let v důsledku neodborného uložení téměř podlehl zkáze. Záchrana přišla z Pardubic, kde byl téměř 40 let uložen v muzeu a postupně opravován. Nyní se tedy vrací do Svitav. Vystavena bude pouze část tohoto rozsáhlého souboru, přesto pohled na více než 100 let staré umění našich předků je opravdu impozantní.

Pardubické muzeum vyšlo velmi vstříc – s betlémem vyslalo do Svitav restaurátorky a společnými silami jsme začali betlém připravovat k vystavení. Původní záměr předpokládal práci na fixaci, čištění, retuše v horizontu několika málo dní, což se protáhlo na dva týdny. I tak práce na dalším restaurování je náročným během na dlouhou trať...

Výsledkem je instalace kompaktní části betléma, která možná překvapí, a to i pamětníky té původní scény z padesátých let. A vystavíme i některé dosud nerestaurované figury a stavby. Jen tak, pro porovnání.

Poděkování patří všem, kteří se na expozici podíleli a bez jejichž podpory, porozumění, nadšení a práce bychom k cíli nedoputovali. Bez podpory Pardubického kraje, ministerstva kultury, ochoty a vstřícnosti pracovníků Východočeského muzea v Pardubicích, našich kolegů, bychom stále stáli na začátku dlouhé cesty. Poděkování za podporu patří vedení města Svitavy a zastupitelstvu města, stejně jako všem firmám, dobrovolníkům, našim přátelům, kteří si popsane příběhy svého města vzali za své.

Blanka Čuhelová, ředitelka MMG